

κ.τ.τ. εύφωνίας χάριν, τῆς ἐπιφερομένης ἀπὸ συμφώνου ἀε-
χομένης, ἐν τοῖς παρωχημένοις χρόνοις προσλαμβάνεται
ἐν τέλει ε π. χ. ἐλέγανε, ἐτρώγανε, ἐκάμανε, ἐφάγανε
κ.τ.τ. ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀρκητικοῖς, ὡς ἐφθήμεν εἰπόντες.

Τὸ λ. ἐν μὲν ταῖς δυτικαῖς ἐπαρχίαις καὶ ἰδίως ἐν Σφα-
κίαις προφέρεται ὑγρῶς πως καὶ μᾶλλον οὐρανισκοφώνως,
πρὸ τῶν φωνηέντων α, σ, ω, καὶ τῆς διφθόγγου ου· οὐχί
ὅμως καὶ ὡς ρ ὡς τινες δυσχυρίζονται· (ἴδε *Kretas Volk-*
lieder Α. Γιάνναρακη Σελ. 684 στ. 9) ἐν δὲ ταῖς ἀνατο-
λικαῖς λεπτεπιλέπτως καὶ σκληροφώνως πως ἰδίᾳ πρὸ τῶν
φωνηέντων ι, η, υ, καὶ τῶν διφθόγγων οι, ει· ἀλλ' ἡ πα-
ράστασις τῆς προφορᾶς αὐτοῦ ἂν μὴ ἀδύνατος εἶνε δύσκο-
λος, πλὴν διὰ ζώτης φωνῆς.

Ἡ εύφωνία ἐπιδιώκεται καὶ ἐν τῇ τῶν συμφώνων ἐπαλ-
ληλία· οὕτω τὸ γ ἐν τοῖς ἄρθροις ἀποκόπτεται, μὴ συν-
δραζομένου μετὰ τοῦ ἐπιφερομένου συμφώνου, οὐ ἀρχεται
ἢ ἐπιφερομένη λέξις, π.χ. τὸ λαιμόν, τὸ σταυρόν, τὴ βράβδα,
τὸ λύκον, τὸ νεκρόν κ.τ.τ. Ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ τὰ
ἄρθρα τοὺς καὶ τὰς σχεδὸν πάντοτε τσοί, τση, τσ' (πρὸ
φωνήεντος, καὶ ἐν τῷ ἐνικῷ τοῦ θηλ. τῆς, τση. Εἰς τὰς
παρὰ τὸ Ἡράκλειον ἐπαρχίας ἢ γεν. πληθ. τοῦ ἄρθρου τῶν
ἀπαντᾷ τως.

Μεγαλεῖον καὶ πτώσις τῆς Κρήτης.

Κρήτη,.. ὄνομα τοῦ κλέους,.. πάντων τῶν θεῶν πατέρις,
ἐπὶ σοῦ πρῶτον ἐφάνη τοῦ δικαίου ἢ ἀκτίς.
Μίνως πρῶτος νομοθέτης ἄριστος τῶν Δωριέων,
τοῦ Αἰγαίου ὁ αὐθέντης τιμωρὸς τῶν Ἀθηναίων,